

کالۆ

جلال ملا حسن خوشنواو

رۆژگار وا رێك دمكهوئى خوارزای «کالۆ» كه
(محوئى زهرى) به له گهڵ خوشكهكهى كه ناوى (گهورك) ده
زویر دهبن و، رەشمائى خویان ههڵ دمهگرن، له گهڵ
مالاتیكى زۆردا، خیلاتی (زهريان) به جى دێلن و، دمكهونه
له ههوارێك دا بو ههوارێكى تر، تا دواى چهند رۆژێك ده
ههوارێك و دادمه زرين، نه وههوارمش زهوى زارو پهاوانى
ئاغا دهبن، ههروا ههوارمكesh نزیكى خیلئى «زیلان»
حهیدهران، دهبیته.

خالید ئاغا تماشاشا دمكا رەشمائىكى رهشى عهرا
له سه زهوى زارو پهاوانى وى ههله درايه، بۆیه بانگى دوو پهاوان
خوى دمكات و، پێيان دهئى: «پهرون به خاومنى نه وه رەشمائى
بێن كه له سه زهوى پهاوانى منى ههله درايه، لێى پرسى یارگه
رێبواره؟ یان ئى قهوماوه؟ یان به زۆرى رەشمائى له سه زهوى
پهاوانى من ههله درايه؟»

ههردوو پهاومكانى ئاغا به رهو رەشمائى كه دمكهونه
كه نزیك رەشمائى كه دمبته وه دهبینن ئافرمئىكى جوان و خهرا
خوین شیرین و، ناسك و نازدار، له رەشمائى كه دا دیته دهر، له
جوانى نه و ئافرمته سه رسام دهبن و، ماومیهك خویان له
دهجئى، له دوایدا هوشیان دیته وه سه رخوو دهچنه رەشمائى
به پێى نه ریتى كوردهوارى، خاوم رەشمائى كه رێزیه
دمگرتو، خواردنیان بو ئاماده دمكات و، دوى ساردیه
دهرخوارد ههوا.

له دواى دا پهاومكانى ئاغا خویان به خاوم رەشمائى
دهناسینن و نهوهى خالید ئاغا پێى گوتبوون به خاوم

دمگرتنه وه دهئین له كوردستانی توركیدا له سه ردهمى
میرى عوسمانى دا، ئاغایهك هه بوه ناوى (خالید) ئاغا بووه،
سه روکی خیلئى (زیلان و حهیدهران) بووه، نه و خیلئى له (۱۷۰۰)
رهشمائى پێك هاتبوو.

ئێوارمیهك هیشتا رۆژ له چیا سه ركه شهكانى كوردستانی
توركیا مال ئاواى نه كوردبوو، زهردهى خۆرته تاو له ناو
رهشمائى كان هه مابوو، (كالۆ) و خیزانهكهى كه ناوى (مێرك)
بووه له گهڵ چهند دهوارێكى باركراو دمكه نه نێو خیلئى (زیلان و
حهیدهران). نه م باركردنهش به هوى دوژمنایهتى ((كالۆ)) له گهڵ
به رهبايىكى تری خیلئى زهرياندا بووه.

نۆكهرو پهاومكانى خالید ئاغا (كالۆ) دهبته لای خالید
ئاغا نه ویش كه چاوى به ((كالۆ)) دمكهوئى به پهاومكانى خوى
دهئى یارمهتى بدن، چونكه پهرو ئى قهوماوه، بێ گومان نه مهش
رهوشت و نه ریتى كوئى كوردهوارى یه، كه مروئف تووشى
كارمساتى دوژمنایهتى، ژن ههڵ گرتن و، سل بوون ببوايه،
رووى دمكده خیلئى تر، بو نه وهى ژيانى له مهترسى
بهاریزریت.

((كالۆ)) ماومیهكى زۆر له نێو خیلئى (زیلان و حهیدهران)
به سه ر دهباو، دهبیته دلسۆزى (خالید ئاغا)، ههروا خهلك
خوشیان دهوئى، ریزی ئى دمهگرن.

خالید ئاغا و خیلئى «زیلان و حهیدهران» نه یان زانیوو كه
نه و (كالۆیه) هه رچنده پیره؛ به لأم له كاتى تهنگانه دا له شه په
شیره و مپازى دا شو په سوارو پالهوانى مهیداته.

رشماله که رادمهگه یینن.

خاومنی رشماله که وه لامیان دمداته ووه دهئی:

«ئەز بەخوا (محو) مه (محوینی زهری) مه، ئەز ئی قهوماوم،
بەنا بەخوا بەم زووانه سەردانی ئاغا دمکەم».

یەکیک له پیاومکانی ئاغا دمیوهی بزانی که ئەو نافرمته کئی یه؟
بویه دهئی برا محو، هەرتوو خیزانت له م رشماله دا دمژین،
نویش له وه لامدا دهئی:

«خەیر، من خیزانم نی یه، بە لکو تەنها (گەورک) ی خوشکم
هەگەل دایه».

پیاومکانی ئاغا دمگه رینه ووه دمچنه لای خالید ئاغا
بەزی دملین، خاومنی رشماله که ناری (محوینی زهری) یه و
نقەوماوو، له م زوانهش سەردانی تو دمکات هەروا پیاومکانی
بە خالید ئاغا رادمهگه یینن که (محوینی زهری) خوشکیکی هەیه
ناری (گەورک) ه، هەر دهئی ی پەریه، له نئو هەموو خیلەکاندا
جوانی و نه بووه نایبت، و اچاکه له دمست خۆتی نه دهی.

خالید ئاغا باوهر ناکاو دوو پیاوی تر دمئیری، ئەوانیش
زیاتر باسی جوانی و نازاداری و شوخ و شەنگی (گەورک) ی بو
دمکەن.

خالید ئاغا ئەگەرچی سئ ژنی هەبووه: بە لام بریار دما
که خوشکی محوینی زهری خوازینی بکات جا بەخۆشی بیت! یا
بە نا خۆشی، هەر بویهش دوو سئ پیاوماقوئی خیلە که بو
خوازینی دمئیری، که دمگه نه رشماله که، محوینی زهری به
گەرمی پیشوازیان دمکات و، زۆر ریزیان دمگری، پێیان دهئی:
هەرموون چیتان گەرمکه من نامادمم بو جئ به جئ کردنی.

ئەوانیش دملین خالید ئاغا نيمه ی ناردوووه بو لای تو، که
خوشکی خۆت (گەورک) بدمیته خالید ئاغا، خزمایه تیت له گەلدا
پهیدا بکات، هەروا هەرچی تو بخوازی ئاغا نامادمیوه
راومستاووه..

محوینی زهری ماومیه که بیر دمکاته ووه، دهئی:

«خالید ئاغا نئوهی ناردوووه بو لای من بو خوازینی،
کهچی نه من خالید ئاغام دیوه، نه خالید ئاغاش منی دیوه،
بە راستی جئ ی سەرسورمانه؟».

تەئێ من دمتوانم خوشکی خۆم بدممه خالید ئاغا،

نای دمه به کیکی تر که له خالید ئاغا باشتر بیت.

بە لام کاتیک دمکوباسی به شوودانی خوشکم له ناو

خیلاتی زهریان بلاو دمبیتهوه، دمزانی چیم پئی دملین؟

«دملین محوینی زهری چه ند روژیک سل بوو، کهوته نئو
خیلهکانی تر نه ی توانی گوزمران بکات بویه خوشکی
خۆی دایه خالید ئاغا تا گوزمران بکات، ئەمەش کاریکی
ناشیرینه بو خۆم و، بو خیلەکم!»

هەروا محو به پیاوه ماقولهکان دهئی: نئومئیردراوی
ئاغان و هیچتان له دمست نی یه، ئەگەر وانەبوايه سەری
هەمووتانم دمبیری و به سەر رمانم ودمکردوو، بو ئاغام
دمناردنەوه هەرموون برۆن و، به خالید ئاغاش بلین:

محوینی زهری دهئی ئەز به زۆری رشماتی خۆم له سەر
زموی و پوانی وی دانایه، هەرچی له دمستی دیت با
بیکات.

نئیردراوی خالید ئاغا که دمگه ریتهوه دمقی وه لامی محو به
ئاغا رادمهگه یینن،

محوینی زهری بو نامادمیوونی شەر رشماتی خۆی هەل
دمگری و دمبیاته (خانی خەریه زینی) رووبه رووی
له شکری خالید ئاغا بووستی

له هەمان روژدا کاتی نئواری خالید ئاغا داوا له
(قاومچی) دمکات که (هاومن) ی گه وره لئیدات، لئیدانی
(هاومن) ی گه ورهش واته نامادمیوونی خیلە بو تالان کردنی
خیلیکی تر، یان به سەر هاتیکی گه رمیه، یان شەرو شوپی
له دوايه. که قاومچی «هاومن» لئیدما، له نئو (۱۷۰۰) رشماتی
زیلان و حەیدمران دمنگ دمداته ووه، له هەر مالتیک یه دوو پیاو
به رهو دیومخانی خالید ئاغا دمچن، بو نئوهی بزانی چ باسو چ
رووی داوه!!

هەروا رشمهکی خالید ئاغاش که ناوی (حه مو) دهی
ناماده دهی، حەمو پالەوان و پیاوکوژی ئاغا بووه له میدانی
شەردا رووبه رووی (۱۵۰) سوارچاک راومستاووه، خەلکه که به
خالید ئاغا دملین:

ئاغا چی قهوماوه، چی رووی داوه!؟

خالد ناغا وەلاميان دەدا تەمەر، دەلى:

محوين زهرى بە زورى رەشمالى خوي لەسەر زهوى پاپوانى من دانايە.

ئيتىر بۇ بەيانى (۱۷۰۰) سوارچاكي خيلى زيلان و حەيدەران نامادە دەين و، چاوپرىي فەرمانى ناغا دەمەن.

ژنى ((كالو))ى كە ناوى (ميرك) بوو بۇ نوپىزى سەبەينى دەمچىتە سەر كانى، لەپاش نوپىز كوندە ئاومكە پىر دەمكات و دەمكە وىتە پىرسىيار كىردن لەو ژنانەى دەورو بەرى.

يەككە لەو ژنانە پىرى دەلى: خالد ناغا (۱۷۰۰) سواری نامادە كىردو، كە شەرى محوین زهرى بىكات و، خوشكە كەيشى بە زورى لەگەل خوي بينى و، مارەى بىكات. زورى پى ناچى خالد ناغاو لەشكرەمەى بەرى دەمەون بەرمو «خاننى خەربە زىنى» كە «ميرك» چاوى بەو ھەموو سوارانە دەمكە وى خوي پى راناگىرى و ناتوانى لەو زوردارى بە پى دەنگ بىت بويە ھەرومكوشىت بەرەنگارى (كالو)ى مېردى دەبىت و، دەلىت:

ميرك دەبىت :

«وہى لى كالو بلا زوزان بشەوتى ل خاننى خەربە زىنى بسەرى تەدا كالو.»

وہرە لى لى لى لو دەلو لولولو كالو وا ب (بى) يە.

بە لى كالو ب خاننى خەربە زىنى داكەتم ل من بەھارى تەرە، خالد ناغا ل گەل خوراکر (۱۷۰۰) سواری زيلان و حەيدەران ل خاننى خەربە زىنى، ل سەرملى محوین زهرى گرتن چار دەورو چار كنارە كالو. درابە كالو لولولو ناخ مشەختو لولولو ناخ وەختيارو لو من تە ناغى.

ميرك دەبىت :

وہى لى كالو بلا زوزان بشەوتى ل خاننى خەربە زىنى كالو بسەرى تەدا.

وہرە لى لى لى ناخ لولولو ناخ دەلى لى لى كالو وا ب (جە) يە.

وہرە كالو ب خاننى خەربە زىنى داكەتم وا ب (جە) يە، خالد ناغا دگەل خوراکر (۱۷۰۰) سواری زيلان و حەيدەران لەسەرملى محوین زهرى وەيلا من گو، من دىرانا خودى، گرتنە وە چار دەورو (ئوغرمە) يە، كالو.

بەرى «كالو» دى رابە ھەكە تو نارابى ناوى ميركى ل سەر تە يە،

وہلا من گو محوین زهرى چى من نى نە بەرى دبىزن رەبەنو خوارزاكى تە يە.

وہكە محوین زهرى بكوژن وەلا تو بزائە سبەش دۇراتە يە.

ناخ دەلو لولو مشەختو لو دۇراتە يە.

ميرك دەبىت :

وہرە كالو بلا زوزان بشەوتى ل خاننى خەربە زىنى وەلا كالو ناخ وہرە لولولو ناخ دەلو لولو ب (كەفوت) ە. بەرى كالو خالد ناغا ل گەل خوراکر (۱۷۰۰) سواری زيلان و حەيدەران ل خاننى خەربە زىنى، وەختى من گو بلبلى سواران ژوردا تىنە خوارى، من گو دۇرا كوئى محوین وەيلا من دىرانى خودى، وەيلا كەت كەتە جوت ب جوتە، وەلا وەكى سبەى محوین بكوژن خەلك و عالەم ل كوشك و دىوان و مەجلىسى مەزنان و ئەكابىران، ناخ دى بو تە چ كەلامە، وەيلا من گو تە چ گو تە.

لولولو ناخ كالو رەبەخو.

ميرك دەبىت :

«وہى لى كالو وەزى ب خاننى خەربە زىنى داكەتم وەلا بسەرى تەدا ناخ لى لولو وەرە لولولو كالو ب (سماق) ە.

وہلا كالو خالد ناغا ل گەل خوراکر (۱۷۰۰) سواری زيلان و حەيدەران، ل خاننى خەربە زىنى سەرملى محوین زهرى گرت، وەى لا من دىرانا خودى چار دەورو (ئىتيفاق) ە.

وہى لى كالو، درابە من تو نەغى، من رەشەكى خالد ناغاي دەنى، دبىزنى (حەمو).

وہرە دى رابە من خەلاس كە ب (سى) تە لاقە، لولولو ناخ لولولو كالو ب (سى) تە لاقە».

كالو دەبىت :

«وہلا ميركى بلا زوزان بشەوتى ل خاننى خەربە زىنى بسەرى تەو محوین دا، ميركى وەلا كەكى لى لى وەرە لولولو ناغاي دەلى لى لى ميركى وا ب (بى) يە.

وہلا ميركى وەزى ب خاننى خەربە زىنى داكەتم وا ب (بى) يە، خالد ناغاي دابو من سىنپەكە زىرە، يەك مەجىدى يە، بلا بچى

محوى بکوژی ل نیومکا تهلخانی، هر ومکی محو چی من نی یه.

به ئی من گو قرارى خودى ب گیانى من که تى، دما تو بکه یه رکه وهزى سبهى زوو بجمه خانى خه ربه زینى نیوا مهیدانى ربه کی ل نیوا قولنجى (هموى بدهم، ره شه کى خالد ناغای وهزى (سهورك) و (نه مرکا) سه رگیانى ته رابینم (ههویاتى) یه، ناخ مریكى ئی ئی لئ لولولونای ده ئی ئی لئ مریكى وهز (کالو) مه. کالو بسى دمنگا بانگ دکا، مریكى دى تو رابه له زبکه خو ب ناو عیلاتى زهریا بگهینه هفت حهله قه و دوازده به ربه نا گیانى من بینه چ کچکه که جوانه کل و کلدانى وى، ژى وه ربرگه مریكى تو ژمن رابینه.

مىک رابوو له شکرى نه زانديه، خو ب ناو عیلاتى زهریادا به ردا به هفت حهله قه و دوازده به ربه ن ب گیانى کالوى راهانى یه، چ کچکه که جوانه کل و کلدان ژى وه رگرته یه، وه لا بو کالوى برا وى هانى یه.

باش نه وهى مىک پئویسته کانى کالوى جی به جى دما ده ست دما به تراش کردنى رینى کالوى، له دواى دا چاوه مکانى کالوى به کلی رمش دما و قه لونه که ی بو داد مگرى له تووتنى نه سته مبولئ، ئینجا کالو هه ل دستیته وهو، به رهو ته ولخانه ده چئو، نه سبهى (حه مدانى) له ته ولخانى دهردهینئو، به ی له رکیفی حه مدانى دهنئو ده ئی هاها «مىکى» نه ز کالومه:

کالو به رهو خانى خه ربه زینى به رى دمه وى، بو نه وهى به هاوارى «محوى خوارزای خو ی بچیت، که ده گاته شوینه که له دورى له شکرى خالد ناغای ره شماله که ی خو ی له به رزاییک دادهنئو، چاوه روانى بریارى شهر دما، بو نه وهى له دژى خالد ناغاو له شکره که ی بوه ستى و پشتى خوارزای خو ی بگریت.

له شکرى خالد ناغای له هر چوار لای ره شمالى «محوى زهرى» دا دادمه زین، که شه و رادهمسکى «گهورك» له بن کونى ره شى عه ربهى دینه دهرئو، ته ماشا دما ناگرى له شکره که، وهک نه سته ربهى ناسمان له هر چوار لای ره شماله که روئشناى دما، بو یه (گهورك) بو نیو ره شمال دمه رپته وهو، ناگادارى محوى

دما که له شکرى زور نابلوقه ی داو ن.

محو ده ئی: [«خوشکا من» نه وه هه مووى نه سبهى من له مهیدانى شهرى دا گه رم ناکات؛ به لام خویشک نه گه ر خانى من ل گه ل خالد ناغای دابیت، نه شه رو نه هه لاتن به من ناگرئى، بو یه پئویسته زوو به زوو جل و به رگى من له بهر بکه یو، به سواری نه سب بچیته ناو له شکرى خالد ناغای، چونکه شه وهو که سیش تو ناسئى، به رسیار بکه بلئ مرویه که هه یه ناوى کالویه هاتى یه نه هاتى یه، مردی یه یان زندى یه]... «گهورك» به پهله خو ی ناماده دماو، ده چیته ناو له شکرى خالد ناغاو، به رسیار له کالوى دما، په کیک پئى ده ئی: ماوه هاتى یه، سه پرى نهو ناگره بکه که له دورى له شکرى ئیمه دیاره، نه وه ره شمالى کالویه «گهورك» که نزیك ده بیته وه، کالو ده ئی نه وه کئى یه؟ «گهورك» وه لامى ده داته وهو ده ئی: «خال نه ز گه ورکم».

«کالو» خوارزایى خو ی دهناسیته وهو ده ئی:

فه رموو ته خیره خوارزا.

ده ئی: «به ئی خالو، محوى نه ز ناردیمه تا بزانی ته ل گه ل خالد ناغای یان نا، نه گه رل گه ل خالد ناغای، وه ره به بئى شهر نه ز بو خالد ناغای ببه ب دیارى».

کالو پئى ده ئی: «کچا من، نه زل گه ل خوارزایى خو دامه، (چونکه چ گاغا خوین نابیته ناو)، بو یه بگه رپوهو، دوو دل نه به بیزه محوى که شهر ده ستى به ی کرد، نه و ل وى سه رى، بلا ب رمى له شکرى کوبکاته وهو، منیش له و سه ره ی، زورى به ناچى خالد ناغاو، له شکره که ی ده سکیئین».

«گهورك» دمه رپته وهو، هه لویستى «کالوى» به محوى رادمه گه یه نئو، «محو» گه لیک به خو ش حال ده بئى.

که ده بیته به یانى «ره شه کى» خالد ناغای، که ناوى همو ده بئى چاوى به کالو دمه وئى ده چیته لای خالد ناغاو، به ی ده ئی: «ناغا وادیاره کالو دما هاوارى خوارزایى خو هاتى یه».

خالد ناغاش ده ئی: «نه و پیره مى ره چى یه؟ تا د هاوارى محوى بیت، نه و مروقه بو ی ریک که وئى به ده ستى خو ی خوارزاکه ی بو من دینئى».

(حه مو) ره شه کى خالد ناغای ده یه وئى «کالوى» به سه ر بکاته وهو، هه لویستى بزانی، بو یه به رهو ره شماله که ی ده چئى،

که دهگاته ئهوی بهندیکی بی دا هل دداو، ده ئی: **حهمودینی :**

وهه کالو بلا زوزان بشهوتی ل خانن خهربه زینن وهیلا ب سهرنی محوی دا کالو، وهه لولولولوده ئی ل کالووا ب (جه)یه. نهز هه مومه ره شهکنی خالد ناغامه ل ئورتا مهیدانی به رامبه ر (۱۵۰) میرا نه ز ب خومه، وهلا قرارن خودی ب گیانی هه موی که تبی، سبهی زوو، نیوا مهیدانی ره کی ل نیوا قولنجی وهیلا محوی بدهم خوشکا وی جانی خالد ناغای رابینم هه لالییه، وهلا ماتو نهختیاری چ ههوجهی تهیه. ناخ دهلولو لو ناخ دهلولو لولو کالو.

کالو پی دهکنی و وهلامی هه موی دهداته وو، ده ئی:
هاها هه مو!

«وهه هه مو نهسپن من شینست ماکوژنی بابن ته کوتایو، هه مو چما تو وه دبیزی، به ئی وهلا قرارن خودی ب گیانی من که تبی هه مو، وهزی سبهی زوو ل نیوا مهیدانی خانن خهربه زینن وهزی ره کی ل قولنجی ته بدهم هه مو، وهلا من سوئد خواریه، سوئدی هه سه من (سه وک) و (نه مرکا) ب سه ر گیانی میرکی بینم هه ویاتییه، ناخ دهلولو لو دهلولو لولو هه مو وهز کالومه». هه روا کالو ده ئی: «هه مو خودی نه ز ته دکوژم». هه مو ده ئی: «چهوا ته من دکوژی تو پهرو نهختیاری نه زیش پاله وانن مهیدانیم».

کالو ده ئی: «دریژنه که، نه ز ته دکوژم»

کالو هل دهستیته سه ره بیان و ده ئی: «با لیره من و تو بکه وینه شه ر بزانی کن کن ده کوژی».

هه مو وهلامی ناداته وهه دهگه ریته وهه دهچته لای خالد ناغای: به لام بهی شه رم ده بی هه لوئستی کالو به ناغا رابگه یینت.

روژی سنیهم بریاری شه ر دهری و هه ر له یه کهم هه ریش دا (محوی زهری) ره میک له نیوه راستی قولنجی خالد ناغای دهداو له سه ر هشتی نهسپه که ی دهیخاته خواروهه، کالوش له مهیدانی شه زی دا ره میکی له نیوه راستی قولنجی دهداو، له سه ر هشتی نهسپه که ی دهیخاته خواروهه.

نیتر دهکه ونه نیو له شکری خالد ناغاو، نه وهی ده میکوژن ده میکوژن، نه وهی رادمکا، رادمکا، نه وانه ی دیکه خویان

به دهسته وه دده من.

به م جوژه «محوی زهری» سه ر ده که وی و ده بیته سه روکی خیلن «زیلان و ههیده هه ران»، له سه ر مال و سامانی خالد ناغا داد ه نیشی و هه رسی ژنی خالد ناغای ماره دهکا. کالوی پهرو سوارچاکیش هه ردو ژنی هه موی ماره دهکا و به لاین و سوئندی خوی به جی دهکه یه نن.

فه ره ههنگوک

۱- زیلان: خیلکی کورده له کوردستانی تورکیا

۲- ههیده هه ران: خیلکی کورده له نیوان کوردستانی ئیران و تورکیادا نیشه جین

۳- کالو: ناوه، هه روا به مروقی په ریش دهلین کالو.

۴- ئوغرمه: وشه یه کی تورکی یه ته قه ی تفهنگ له گشت لایه ک - تهنگانه و ناخوشی

۵- خه ربه زینن: جینگه ی روودا وه که یه

۶- مشهخت: لیقه و ماو. به له نگاز. کوچ و رهو.

۷- زهری: جوان، په ری. خیلکی کورده له کوردستانی تورکیادا هه روهک له به سه ره اته که دا دیاره، به رای من زهری، خیلن (زررکا) نه که له باکووری شاری دیاره که نیشه جین

۸- که فوت: دارکه و مت، داریکی بونداره، دار جگاره و گوپانی لی دروست دهکن.

۹- ئیتیفاق: وشه یه کی عه ره بی یه - یه ک گرتن .

۱۰- بی: داریکه له دهم رووبارو جوگه و جینگه ی شی دار شین ده بیته .

۱۱- جه: جو

سه رچاوهکان

۱- کاسیتی تومارکراوی ستران بیژان (عه لی خه نجه ر - ژهنگاری - هه سه ن رهش - ابراهیم هه سه ن).

۲- سترانیت کوچک و دیوانا - کومکرنا - مصطفی بامرنی

۳- گو قاری به بیان ژماره ۱۳۹ سترانا کالوی - محمه د عه بدوللا.

